

Gian Thương Võng Du

Chương 8 : Chương 8

Chương 8

Liên tục ba ngày, Lâm Nhạc Nhạc không đăng nhập trò chơi. Thất tình khiến cô quyết định dồn vào việc học, vì thế mỗi tối đều chạy tới phòng tự học, đương nhiên là tự học là phụ, gần người mới là chính.

Cô tiêu tụy không ít, bạn cũng phòng cũng nghĩ cô bệnh.

Cũng đúng, bệnh tương tư cũng là bệnh mà.

Mười giờ đêm, Lâm Nhạc Nhạc về phòng ngủ. Lúc gần tới ký túc xá, cô nhìn thấy có người đứng dưới ngọn đèn đường.

Dáng người cao ngất, ngũ quan vô cùng tuấn mỹ, không phải Tô Thanh Phong thì còn là ai?

Nếu là lúc bình thường, Lâm Nhạc Nhạc chắc chắn sẽ nhìn anh ta chăm chăm, có khi còn lấy điện thoại ra chụp ảnh ấy chứ. Nhưng bây giờ cô chẳng có tâm trạng, vì thế chỉ liếc nhìn anh ta một cái rồi cúi đầu đi lướt qua.

Nhưng anh ta lại gọi cô: “Nhạc Nhạc.”

Lâm Nhạc Nhạc cảm thấy hơi kỳ lạ, cô quay đầu nhìn anh. Nếu cô nhớ không nhầm thì lần duy nhất bọn họ cùng xuất hiện là lần cô download không ít hình của anh, nhưng bây giờ anh vừa nhìn một cái đã nhận ra cô, lại còn gọi tên cô, hơn nữa còn gọi thẳng là “Nhạc Nhạc” nữa?

Tâm trạng của Lâm Nhạc Nhạc không tốt, vì thế liền nói: “Bạn học này, tôi với anh quen thân lắm à?”

Tô Thanh Phong mỉm cười, “Ồ, chứ không phải anh là bạn trai em à?”

“!!!”

Lâm Nhạc Nhạc kinh ngạc nhìn anh, không hiểu ý lắm. Quả thực cô từng nói đùa như thế, nhưng sao anh ta biết?!

Tô Thanh Phong thấy thế thì chỉ cười tủm tỉm quăng ra một quả bom:
“Minh Nguyệt là Nickname của anh.”

“!!!”

Nickname? Ha hả, nickname à?! Nói cách khác thì Minh Nguyệt chính là Thanh Phong, Thanh Phong chính là Tô Thanh Phong à?!

Cuộc sống này cứ như kịch bản ấy!

Não bộ bị đả kích của Lâm Nhạc Nhạc vận chuyển nhanh chóng. Đúng vậy, Minh Nguyệt chưa bao giờ trả lời chính thức quan hệ giữa cô ấy và Thanh Phong, nhưng sao Khinh Giải La Thường lại giải thích như thế nhỉ? Đợi... Đợi, đợi chút đã... Ngủ chung một giường à? Má nó chứ, cùng một người thì chẳng phải là ngày nào cũng ngủ chung một giường à, đây là chân lí mà mà mà mà mà!!!!

Chẳng lẽ đây mới là chân tướng?

Bà má nó!

Lâm Nhạc Nhạc bây giờ thật muốn hát vang bài “Biết chân tướng mà nước mắt tôi tuôn rơi”.

Tô Thanh Phong nhìn vẻ mặt đặc sắc của cô thì đột nhiên tiến lên một bước, anh ôm lấy mặt cô, cúi đầu xuống hôn cô. Nụ hôn nhẹ như chuồn chuồn lướt nước kéo Lâm Nhạc Nhạc trở về thực tại.

Mặt Lâm Nhạc Nhạc thoát cái đỏ bừng lên. Nhưng cô lại nghiêm túc nhìn Tô Thanh Phong, “Không đúng, thế thì sao anh lại nói em không thể theo đuổi anh?”

“Bởi vì anh muốn theo đuổi em.” Anh nói.

LINK Truyện:

Gian Thương Vững Du <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/gian->

[thuong-vong-du-535607.html](https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/gian-thuong-vong-du-535607.html)

LINK Chương này:

Chương 8

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/gian-thuong-vong-du-535607/chuong-8.html>